

hvorledes denne har formet sig ved Siden af vore øvrige Forhold, hvad der kan være Trang til, og hvilke Krav der nu gjøres, og jeg skal ikke tilbageholde, at det er min bestemte Mening, at disse Forhold i grumme mange Henseender ere hderst brøstholdne og brøstfældige, — hvad der i den Henseende er blevet udfalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen), kan jeg i fuld Maade tiltræde, — og naar der under denne Sag fra een Side meget skarpt er blevet fremhævet, at Kirkestyrelsen har grebet ind i Forhold, hvor man meente, at den ikke burde have grebet ind, saa troer jeg, at vi i vor Folkekirke paa mange andre Steder desværre kunne henvisse til Forhold og Leiligheder, hvor det er ønskeligt, at Kirkestyrelsen var ordnet saaledes, at den kunde og vilde gribe anderledes ind, end den nu kan og gjør, og jeg troer, at naar disse Forhold bleve omordnede derhen, saa vilde mange af de Anker, der nu fremkomme, og hvoraf nogle tillægges en saadan Vægt, at de fremfalde en Lov som denne, spinde bort, man vilde da ikke føle sig tvungen af Nødvendigheden, fordi man ikke kan faae det, man savner, og ikke kan faae det fjernet, der er mangelfuldt, eller faae det erstattet med Noget, der svarer til berettigede Fordringer, der svarer til det, som ikke blot den danske Folkekirke i sin hvre Form forlanger, men ogsaa til, hvad den evangelisk-lutheriske Kirke gjør Krav paa som en Troessag, at faae **det** hævdet og ført til sin Ret overalt paa den Maade, Menigheden vistnok har Krav paa, særlig der, hvor et større aandeligt Liv gjør sig gjældende. Det forekommer mig ikke, mine Herrer, at den foreliggende Lov vil ordne slige Forhold, saaledes at de berettigede Anker af denne Art, der for mig have større Betydning end dette enestaaende Spørgsmaal, derved blive fjernede; det forekommer mig mere, at man derved kommer ind paa en Vej, der i Fremtiden vil gjøre det vanskeligt at gennemføre en Ordning og Omordning af slige Forhold, der for mig

staaer som uafviselig nødvendig. Jeg troer, at det maa erkjendes, at vore kirkelige Forhold, om de ogsaa ikke kunne kaldes ordnede, dog ere saaledes ordnede, at de ingenlunde tilfredsstille paa alle Steder, og at der er Mange, der gjøre Krav paa en Omordning. Nu er der Nogle, der have søgt at faae deres Ansættelse tilfredsstillede ved Vedtagelsen af denne Lov, som vistnok dog kun er en Leilighedslov, der imidlertid, naar den vedtages, faaer en Betydning for Fremtiden, som er langt større, end denne enkeltstaaende Sag bør have. — Dette er den væsentligste Betragtning, der for mig uforandret gjør sig gjældende ved den foreliggende Lov og gjør det umuligt for mig at tiltræde den, hvad enten den faaer den ene eller den anden Skikkelse. Jeg antager, at en Omordning af vore kirkelige Forhold er og bliver nødvendig; den vil gjøre sig paa trængende nødvendig inden et længere Tidsrum, og vi ville komme til at tage fat paa denne Sag, hvorledes Kirkestyrelsen i dette Dieblif end stiller sig. — Hvorledes saa Rigsdagen vil stille sig til det kirkelige Spørgsmaal, er en Ting, der til den Tid vil faae en nærmere Afgjørelse —, for mig staaer det stadigt uforandret, at den egentlig kun kan ordnes i een bestemt Retning, som jeg har tilladt mig at antyde; jeg erkjender villig, at det, der nys blev htrret af et æret Medlem paa den anden Side af Salen (Zahle), har sin store Betydning, og jeg skulde kunne gaae ind paa, at den ordnedes ad en Vej, der nærmede sig den af ham antydede; men jeg troer ikke, at man skal vække Haand til, ved en Brøstlov af denne Art, at gjøre det end vanskeligere, end det desforuden alt vil blive, thi Virkningen af slige Mellembestemmelser vilde ikke unblade at gjøre sig gjældende paa en saadan Maade, at man i sin Tid vil være bunden paa Hænderne, naar det er nødvendigt at have dem frie. — Jeg skal afholde mig fra at give en afgjørende Stemme til de foreliggende Endringsforslag, og skal ved den endelige Afstemning holde mig